Condemnats massa aviat

El Girona encaixa la primera derrota del curs en perdre a Valladolid en un partit on mostren la pitjor versió

Condemnats massa aviat

MARC BRUGUÉS VALLADOLID. ENVIAT ESPECIAL

Dues cares ben diferents està oferint el Girona en aquest començament de temporada. Si fa una setmana l'equip va il·lusionar passant per sobre de l'Elx, ahir a Valladolid, els de Pablo Machín van tornar a recordar l'equip feble, imprecís i amb massa clarobscurs de la primera jornada a Sevilla. Una versió que va fer que poc o res a fer hi tingués el Girona davant un Valladolid que en va tenir prou amb aprofitar un primer quart d'hora desastrós per situar un 2-0 gairebé insalvable (m.15) al marcador. El gran gol de Borja García a la represa posaria una mica, i prou, d'emoció a un partit que s'havia escapat feia estona. Es va poder empatar sí, sobretot en una última acció d'Herrera, però qui juga amb foc se sol cremar i, tal com reconeixia el mateix René al final del partit "la flauta no sempre sonarà" com va passar a Sevilla.

Malgrat l'excel·lent imatge que va oferir el Girona en l'exhibició contra l'Elx de dissabte passat, Machín va apostar per fer un parell de canvis a l'equip titular a banda del ja conegut de René per Bounou. El tècnic sorià va donar entrada a Granell i Longo a l'onze en el lloc de Borja García i Sandaza. El Girona arribava a Pucela amb les magnífiques sensacions ofertes davant l'Elx i amb la intenció de fer mal a un dels grans favorits en un estadi maleït pels seus interessos. El rival, a banda del nom, intimidava amb la presència d'un vell conegut com Becerra a la porteria, invicte fins ahir i del també ex Mata a la punta d'atac.

Pitjor no podien començar les coses per als gironins que després de regalar un còrner van veure com en un acció d'estratègia mal defensada, Lichnosvky rematava a plaer dins la petita i superava René en pràcticament la primera acció de perill del partit. Tres minuts havia durat la resistència del Girona a Pucela que començava recordant l'equip insegur i dubitatiu que va encaixar tres gols en poc més de vint minuts a Sevilla en la primera jornada. La situació s'agreujaria encara més al quart d'hora de joc quan l'àrbitre va assenyalar penal en una acció de Kiko Olivas sobre Arnáiz força dubtosa que, en tot cas, era fora de l'àrea. L'exblanc-i-vermell no va perdonar des dels onze metres per dibuixar un 2-0 que hipotecava el Girona i el condemnava a remar a contracorrent.

Dues errades en quinze minuts, dues manques de concentració en un tres i no-res, havien costat dos gols. I això que el Girona no estava mal plantat al terreny de joc, al contrari, tenia la pilota mentre el Valladolid sortia amb ràpids contracops aprofitant la velocitat dels seus davanters. Al tercer intent local, René va aturar bé un xut tou d'Arnáiz. El Girona, de mica en mica, s'anava acostant a l'àrea de Becerra sense, però, arribar-hi amb claredat. Aday, Longo i Herrera amb xuts del tot inofensius ho van intentar sense èxit. El Valladolid, en canvi, renunciava a

tenir la pilota -no li feia falta- i generava perill en en cada acció que guanyava l'esquena de la defensa gironina.

Amb la motxil·la de dos gols pesant com un mort, el Girona tenia quaranta-cinc minuts per buscar el miracle. Per intentar-ho, Machín va fer entrar Borja García en el lloc de Kiko Olivas a la recerca de més clarividència ofensiva. El canvi era fer retrocidir Pere Pons a la posició de central. Amb Pucela fent costat al seu equip, el Girona en tenia un feix per arribar a l'àrea d'un Becerra. El porter estava sent un espectador de luxe fins que Borja García li va enviar una paràbola que el va superar per dalt. Amb mitja hora per endavant, hi havia partit. El Girona assumiria riscos liderats per un Borja García que havia agafat el timó de l'equip. Tot i l'entrada de Sandaza, l'equip no carburava prou com per fer el segon. Els darrers minuts els porters serien els protagonistes. René salvaria el tercer dels locals en un u contra u clarísima amb Mata i Becerra també apareixieria per salvar l'empat a un cop de cap de Juanpe i un xut de Granell. Cristian Herrera tindria l'última del partit però la seva rematada a una centrada de Sandaza fregaria el pal esquerre de Becerra i sortiria fora. Hauria estat massa bonic.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/09/04/condemnats-massa-aviat/802361.html?utm_source=rss